

Hồi 19

Sát Kiếp Mở Màn

"**A**m Âm..."

Hai đạo kinh phong ngời ánh đỏ từ song thủ của chàng trai đẩy tới, làm cây rừng gãy ngang hàng loạt bay tung, cát bụi mù mịt, khoảng không gian chột tối đen, ghê khiếp.

Bọn Bạch Ma vọt mình phóng dạt vào những vách đá, cùng những tiếng rú rợn người.

Trước mắt chúng, kinh lực của chàng trai đã đào một huyết lớn, sâu hơn ba thước.

Chúng nhón nhác chưa biết được dụng ý của chàng trai, thì song chưởng của chàng đã phất lên.

"Ào Ào..."

Kinh khí xô bật chiếc xe chở khảm xương người lao xuống huyết và lớp đất đá trong chớp mắt đã lấp kín đồng hài cốt của những người bất hạnh dưới nắm mồ tập thể.

Rừng sâu lại tĩnh lặng rợn người...

Hai gã đứng đầu bọn Bạch Ma Giáo phóng vọt ra.

Chúng đã nghe nguồn tin khủng khiếp về đại đệ tử của Hồng Huyết Linh Quân xuất hiện. Bây giờ chúng được chứng kiến chưởng lực siêu phàm của người trai trẻ, lung linh giữa quầng sáng màu hồng.

Một tên vẫn gầm lên câu hỏi:

- Hắc Diêm Vương, ngươi muốn gì?

Lực Siêu Quang quét tia mắt lạnh lùng qua lũ ma đầu, trầm giọng bảo:

- Ta mới làm xong việc tống táng những nạn nhân bị bọn ngươi sát hại để lấy xương cốt luyện ma công. Việc thứ hai là ta muốn bọn ngươi phải trả lời ngay một câu hỏi.

Nhìn tia mắt như ánh chớp của chàng trai trẻ, và nhớ tới những luồng kinh phong chấn động vừa qua, gã Bạch Ma run giọng hỏi:

- Người hỏi điều gì?

Lục Siêu Quang đáp ngay:

- Tổng đàn Bạch Ma Giáo của các người ở đâu?

Hai tên đại đệ tử Bạch Ma nhìn nhau bằng ánh mắt xanh lè, rồi chúng đồng thanh trả lời như đã được qui định trước:

- Bọn ta không thể chỉ rõ tổng đàn cho bất cứ ai.

Con giận bùng lên, Lục Siêu Quang hét:

- Vậy thì các người phải chết.

Song thủ giương lên, Lục Siêu Quang sẵn sàng phóng chưởng... cái chết đã gần kề, mặt hai tên Bạch Ma tái mét như gà bị cắt tiết.

Thình lình có tiếng gầm to:

- Tiểu tử hãy ngừng tay.

Tiếng rú rền vang bầu trời, chứng tỏ nội lực thâm hậu tuyệt luân. Đồng thời một trận cuồng phong ràn rạt trên đầu Lục Siêu Quang.

Chàng thu hồi kinh lực, di động thân hình qua phía khác và trợn mắt nhìn.

Lục Siêu Quang thấy rõ ba lão già, tóc bạc phơ, mặt mũi hung tợn tựa quỷ sứ Âm Ty, miệng há hốc như quái ngư, những cặp mắt chiếu sáng nhấp nháy chẳng khác đốm than hồng.

Các lão đều mặc áo đen, theo hình sọ người trắng hếu, to như cái tô, cái đấu.

Liếc qua chàng cũng biết đây là những cao nhân chức sắc của Bạch Ma Giáo.

Ba lão già phóng vút xuống đất, mắt nhìn qua bọn thuộc hạ một vòng, lũ chúng đều quỳ mọp xuống, tung hô:

- Kính mừng tam vị tôn giả!

Cùng phất ống tay áo, ba lão quát:

- Cho các người về chỗ cũ.

Cả bọn mừng rỡ phóng vút ngay vào rừng cây biệt dạng.

Thấy Lục Siêu Quang còn đứng trơ trơ, ba lão già quái dị phát lên những tràng cười lạnh lẽo như tiếng ma quỷ đùa trong nhà mồ.

Một lão đầu trắng như thúng bông gần giọng:

- Tiểu tử, ngươi tên họ là chi? Mau thông danh tánh để bọn ta tể độ về bên kia cùng ma quỷ?

Lục Siêu Quang buông từng tiếng:

- Ta là Hắc Diêm Vương... các lão đã nghe qua đại danh rồi chứ?

Lão già tròn tròn đôi mắt ốc:

- Thì ra ngươi là chiếc bóng đỏ vừa thoát lên từ vực thẳm Ma Phong. Bởi vậy nên mới chưa biết bọn ta là ai.

Chàng trai trả lời lấp lửng:

- Các lão chắc cũng là thuộc hạ của bọn ma giáo sọ người, cần gì ta phải biết?

Lão già cười lạnh tanh:

- Tội nghiệp thằng bé chưa biết gì. Hãy đứng cho vững mà nghe danh hiệu của các ông. Có thể chỉ nghe qua, ngươi đã tan hồn, rã xác.

Lục Siêu Quang nhếch mép:

- Già rồi, đừng làm trò hề nữa, cứ nói ra đi. Ta nghe đây.

Cười gần một tiếng, lão già trở vào ngực:

- Ta đây là Tuyết Mạng Tôn Giả, hai vị huynh đệ kia là Thiên Thủ Tôn Giả và Tam Nhân Tôn Giả. Bọn ta được gọi chung là Tuyết Sơn Tam Lão, đương kim đường chủ Bạch Ma Giáo đang hỏi tội ngươi đây.

Chàng trai bật cười:

- Hay lắm, thì ra ba cái xác già này đều là chức sắc của Bạch Ma. Ta đỡ tốn công tìm đến tổng đàn của các ngươi, mà buộc các ngươi trả lời ngay tại đây một câu hỏi.

Tuyết Mạng Tôn Giả gầm lên:

- Nhãi ranh, ngươi cứ hỏi đi, rồi chịu chết.

Lục Siêu Quang chậm rãi:

Ta nghe Bạch Ma Giáo các ngươi đã thu nạp Tứ Độc Lão Quái nay các ngươi nhốt chúng ở đâu rồi?

Ba lão già nhìn nhau, tia nhãn quang lấp lánh, dường như cùng ngạc nhiên bởi câu hỏi của chàng trai.

Tuyết Mạng Tôn Giả gần giọng:

- Tiểu tử, ngươi muốn ta nói chỗ ở của Tứ Độc Lão Quái thì ngươi phải cho ta biết ngươi liên quan với bốn lão ấy như thế nào?

Lục Siêu Quang nhìn thẳng lão già:

- Vậy các ngươi đã biết rõ về những kẻ ta muốn kiếm?

Tuyết Mạng Tôn Giả gầm lên:

- Ngươi phải trả lời câu hỏi của ta trước đã.

Chàng trai quắc mắt:

- Ta liên quan với Tứ Độc Lão Quái thế nào, các ngươi không cần biết, điều cần là các ngươi phải trả lời câu hỏi của ta, nếu không muốn bị ta hành quyết.

Dựng ngay song thủ, Tuyết Mạng Tôn Giả quát to:

- Nếu vậy thì ngươi tới số rồi.

Lập tức, luồng áp khí lạnh lẽo cuộn cuộn ập vào chàng như cơn bão tuyết.

Không ngờ thủ pháp của Tuyết Mạng Tôn Giả quá nhanh, Lục Siêu Quang vừa thấy lão vung tay thì kinh khí lạnh như băng giá đã khiến chàng gần tê cóng. Chàng vội dùng Hồng Huyết Di Bộ, chuyển thân hình thật nhanh, rồi đẩy lại một hỏa chiêu tựa sấm sét. Hai luồng chưởng lực chạm nhau, phát lên những tiếng nổ âm âm buốt óc.

Tuyết Mạng Tôn Giả bị đẩy lui ba bước, Lục Siêu Quang cũng bị chao đảo một hồi mới trụ vững.

Vô cùng kinh ngạc, Tuyết Sơn Tam Lão không ngờ một chàng trai trẻ như Lục Siêu Quang có thể hứng trọn một chiêu Băng Tuyết Thần Công mà còn nắm phần ưu thế. Bởi nhiều tay cao thủ võ lâm chỉ đánh một chiêu này... các huyết đạo bị ngưng đọng, chết liền tại chỗ.

Tuyết Mạng Tôn Giả tức giận thét:

- Tiểu tử, ngươi muốn được hóa kiếp thật rồi.

Lời nói chưa dứt, song chiêu của lão đã đẩy kinh khí ào ào quạt vào Lục Siêu Quang, quyết làm huyết quản đối thủ phải đông cứng.

Chàng lắc mình né tránh, rồi tiếp tục đẩy hỏa khí, xuất chiêu.

Lôi Hỏa với mười thành công lực giáng trả đối phương.

“Ầm...”

Chưởng lực của chàng đánh nát phổi Tuyết Mạng Tôn Giả. Lão rú lên một tiếng khủng khiếp, thân hình đổ xuống.

Thiên Thủ Tôn Giả lập tức xông lên:

- Hắc Diêm Vương, ta cho ngươi về địa ngục đây.

Lão chụp hai bộ trảo xuống đầu Lục Siêu Quang thật hung hãn.

Mười đầu móng tay của Thiên Thủ Tôn Giả biến ảo khôn lường, giống như mười mũi gươm nhọn. Có lúc lại loang loáng như ngàn móng thép, quyết bầu lũng sọ, xuyên thủng trái tim đối thủ.

Lục Siêu Quang nhanh nhẹn như cánh chim, chưởng lực đẩy ào ào, xô bật được bộ móng của đối thủ. Tả chưởng khoa nhanh, tiếp cận kẻ địch, đồng thời Lục Siêu Quang vươn hữu thủ, xuất độc chiêu Huyết Chỉ Điểm Tinh.

Thiên Thủ Tôn Giả hoảng hốt, phát song chưởng che phủ ngang đầu.

“Bình...”

“Phụp...”

Máu tươi bắn lên một vòi ghê khiếp.

Chỉ phong của Lục Siêu Quang đã điểm trúng Đỉnh Trung lão ác ma. Một lỗ sâu hoắm xuyên sọ Thiên Thủ Tôn Giả, cùng lúc với tiếng rú rợn hồn.

Lão ma đầu hôn lìa khỏi xác.

Tam Nhân Tôn Giả giật bắn mình lên. Lão toan quay mình bỏ chạy. Nhưng Lục Siêu Quang như một bóng hồng quang đã lướt tới...

“Bùng Bùng...”

Hai tiếng nổ làm thân hình ác ma bật tung, nhào lộn mấy vòng, cắm phập đầu xuống đất tràng đầm máu.

- o O o -